Parlament Europejski
2024-2029

Komisja Kultury i Edukacji

2025/2035(INI)

30.04.2025

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie roli unijnych strategii politycznych w kształtowaniu europejskiego modelu sportu
(2025/2035(INI))

Komisja Kultury i Edukacji

Sprawozdawca: Bogdan Andrzej Zdrojewski

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 3

UZASADNIENIE 9

ZAŁĄCZNIK: PODMIOTY LUB OSOBY, OD KTÓRYCH SPRAWOZDAWCA OTRZYMAŁ INFORMACJE 13

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie roli unijnych strategii politycznych w kształtowaniu europejskiego modelu sportu
(2025/2035(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 6 i 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), które określają kompetencje i działania Unii w dziedzinie sportu, a w szczególności wspieranie europejskich przedsięwzięć w zakresie sportu, oraz biorąc pod uwagę szczególny charakter sportu, jego struktury oparte na zasadzie dobrowolności oraz funkcję społeczną i edukacyjną,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/817 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiające „Erasmus+": unijny program na rzecz kształcenia i szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1288/2013[1], a w szczególności jego rozdział IV dotyczący sportu,

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 lipca 2007 r. pt. „Biała księga na temat sportu" (COM(2007)0391),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 stycznia 2011 r. pt. „Rozwijanie europejskiego wymiaru sportu" (COM(2011)0012),

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie europejskiego wymiaru sportu[2],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie ustawiania wyników meczów i korupcji w sporcie[3],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 lutego 2017 r. w sprawie zintegrowanego podejścia do polityki w dziedzinie sportu: dobre zarządzanie, dostępność i uczciwość[4],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 maja 2021 r. w sprawie wyzwań stojących przed organizatorami wydarzeń sportowych w środowisku cyfrowym[5],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 listopada 2021 r. w sprawie polityki UE w dziedzinie sportu: ocena i możliwe kierunki dalszych działań[6],

[1] Dz.U. L 189 z 28.5.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/817/oj.
[2] Dz.U. C 239 E z 20.8.2013, s. 46.
[3] Dz.U. C 36 z 29.1.2016, s. 137.
[4] Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 2.
[5] Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0236.
[6] Dz.U. C 224 z 8.6.2022, s. 2.

– uwzględniając badanie pt. „EU sports policy: assessment and possible ways forward” [Polityka UE w dziedzinie sportu: ocena i możliwe kierunki dalszych działań], opublikowane w czerwcu 2001 r. przez Dyrekcję Generalną ds. Polityki Wewnętrznej[7],

– uwzględniając badanie Komisji pt. „Study on the European Sport Model” [Badanie dotyczące europejskiego modelu sportu], opublikowane w 2022 r.[8],

– uwzględniając rezolucję Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie planu prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu (na okres 1 lipca 2024 r. – 31 grudnia 2027 r.)[9],

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 lutego 2024 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego realizacji planu prac Unii Europejskiej w dziedzinie sportu na lata 2021–2024 (COM(2024)0073),

– uwzględniając swoją analizę z czerwca 2021 r. pt.: „Polityka UE w dziedzinie sportu: ocena i możliwe kierunki dalszych działań”[10],

– uwzględniając Konwencję Rady Europy z dnia 18 września 2014 r. w sprawie zwalczania manipulacji rozgrywkami sportowymi (konwencję z Macolin),

– uwzględniając zmienioną Europejską Kartę Sportu Rady Europy z 2022 r.[11],

– uwzględniając niedawne orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości dotyczące sportu, w tym sprawy *International Skating Union/Komisja*[12], *Royal Antwerp Football Club*[13], *European Superleague Company*[14] i *Lassana Diarra i FIFPRO / FIFA i URBSFA* (C-650/22),

– uwzględniając rezolucję Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 12 grudnia 2021 r. w sprawie kluczowych cech europejskiego modelu sportu[15],

– uwzględniając art. 55 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A10-0000/2025),

A. mając na uwadze, że sport jest europejskim dobrem publicznym i coraz bardziej cennym europejskim atutem społecznym, gospodarczym, politycznym i kulturowym;

B. mając na uwadze, że sport i aktywność fizyczna odgrywają ważną rolę w życiu ludzi, gdyż łączą społeczności i jednostki oraz poprawiają zdrowie i dobrostan;

---

[7] Analiza sporządzona na wniosek komisji CULT w 2001 r.
[8] Dyrekcja Generalna ds. Edukacji, Młodzieży, Sportu i Kultury (Komisja Europejska), 2022 r.
[9] ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3527/oj.
[10] Mittag, J. & Naul, R. (2021 r.), Polityka UE w dziedzinie sportu: ocena i możliwe kierunki dalszych działań; Parlament Europejski, analiza dla Komisji Kultury i Edukacji – Departament Tematyczny ds. Polityki Strukturalnej i Polityki Spójności, Bruksela.
[11] Zmieniona Europejska Karta Sportu, 2022 r.
[12] ECLI:EU:C:2023:1012.
[13] ECLI:EU:C:2023:1010.
[14] ECLI:EU:C:2023:1011.
[15] Dz.U. C 501 z 13.12.2021, s. 1.

C. mając na uwadze, że sport sprzyja integracji, zwłaszcza w przypadku osób o mniejszych szansach;

D. mając na uwadze, że sport odgrywa kluczową rolę w propagowaniu wartości UE takich jak demokracja, szacunek, solidarność, różnorodność i równość;

E. mając na uwadze, że europejski model sportu opiera się na kluczowych cechach, takich jak zasady solidarności, zrównoważonego rozwoju, uczciwości, inkluzywności, otwartej konkurencji i osiągnięć sportowych;

F. mając na uwadze, że europejski model sportu obejmuje zarówno sport wyczynowy, jak i sport masowy;

G. mając na uwadze, że europejski model sportu obejmuje rozwój kobiecego sportu i promowanie równości płci w sporcie;

H. mając na uwadze niepokojący spadek liczby wolontariuszy w sporcie masowym;

I. mając na uwadze, że niedawne wyroki Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości stanowią okazję do tego, by w ramach polityki UE dodatkowo udoskonalić europejski model sportu;

J. mając na uwadze, że sport mierzy się z licznymi wyzwaniami, w tym problemami związanymi z zarządzaniem, korupcją, ustawianiem wyników zawodów sportowych, dopingiem, piractwem i dyskryminacją;

K. mając na uwadze, że obserwuje się tendencję polegającą na wzroście inwestycji zagranicznych i zagranicznej własności, zagrożenia związane z modelami rozrywki o charakterze czysto dochodowym oraz ryzyko dla równowagi konkurencyjnej w sporcie zawodowym;

Europejski model sportu: w służbie społeczeństwu i większej inkluzywności

1. ponownie podkreśla swoje niezachwiane zaangażowanie na rzecz obrony europejskiego modelu sportu, w którym sport służy celom społecznym;

2. uznaje potrzebę ochrony europejskiego modelu sportu, poprzez zapewnienie stałego zrównoważonego rozwoju dyscyplin sportowych, od sportu masowego po sport wyczynowy, oraz na szczeblu regionalnym, krajowym i europejskim;

3. podkreśla, że należy nadal rozwijać europejski model sportu zgodnie z interesami obywateli oraz wartościami i priorytetami politycznymi UE, takimi jak równość, różnorodność, włączenie społeczne, zdrowie i dobrostan, europejski model społeczny oraz konkurencyjność UE;

4. wzywa wszystkie zainteresowane strony do wzmożenia wysiłków na rzecz promowania bezpiecznego i sprawiedliwego sportu sprzyjającego włączeniu społecznemu, ze szczególnym uwzględnieniem postępów w dziedzinie równouprawnienia płci, zwalczania wszelkich form przemocy i molestowania oraz poprawy dostępności infrastruktury sportowej;

5. podkreśla, że aktywność fizyczna jest bardzo ważna dla dzieci i młodzieży, oraz wskazuje na jej bezpośrednie i długoterminowe korzyści dla zdrowia fizycznego i psychicznego, a także na jej wkład w rozwój umiejętności społecznych i życiowych młodych ludzi;

6. podkreśla kluczową rolę wolontariuszy w sporcie i zwraca się do Komisji o opracowanie wspólnie z państwami członkowskimi zaleceń dotyczących wolontariatu w sporcie;

Europejski model sportu: w służbie unijnym wartościom i solidarności

7. podkreśla fundamentalne znaczenie zasady solidarności dla dopilnowania, by sport służył interesom wszystkich, a nie zyskom nielicznych, i ponownie podkreśla, że należy zacieśnić więzi między sportem zawodowym a sportem masowym przy wykorzystaniu skuteczniejszych mechanizmów solidarności;

8. wzywa Komisję do przedstawienia analizy opisującej istniejące mechanizmy solidarności finansowej i systemy redystrybucji obejmujące różne dyscypliny sportowe i poziomy w UE, wraz z zaleceniami dotyczącymi ich dalszego rozwoju;

9. wzywa zatem Komisję do wspierania pewności prawa dla organów zarządzających sportem oraz do przeanalizowania potrzeby wprowadzenia mechanizmów redystrybucji między dużymi i małymi ligami lub rozgrywkami oraz w różnych dyscyplinach, w tym w sporcie młodzieżowym;

10. podkreśla, że należy dodatkowo zwiększyć finansowanie sportu, zwłaszcza w ramach nowego programu Erasmus+ na lata 2028–2034, oraz wspierać dalsze synergie między innymi programami i funduszami;

11. uznaje sztandarową rolę programu Erasmus+ we wspieraniu finansowym organizacji sportu masowego oraz pozytywny wpływ programu na obywateli i społeczeństwo;

12. uważa, że przepisy dotyczące stabilności finansowej mają zasadnicze znaczenie w sporcie, i podkreśla potrzebę skutecznego egzekwowania i aktualizacji tych środków, w tym odpowiedniej kontroli wynagrodzeń zawodników w zawodowej piłce nożnej;

13. wzywa państwa członkowskie, by nadal domagały się, aby gospodarze i organizatorzy dużych imprez sportowych przestrzegali wartości europejskiego modelu sportu, w tym praw człowieka i zrównoważonego rozwoju;

14. zwraca uwagę na tendencję wzrostową do zagranicznych inwestycji i własności zagranicznej w europejskim sporcie, oraz wzywa Komisję do ochrony integralności finansowej i równowagi konkurencyjnej europejskiego sportu;

15. dostrzega ryzyko przestępczości zorganizowanej i finansowej w sporcie oraz uważa, że należy ściśle zagwarantować należytą staranność w odniesieniu do inwestycji i własności w europejskim sporcie, w tym poprzez objęcie sportu zawodowego unijnymi ramami przeciwdziałania praniu pieniędzy;

16. podkreśla, że należy zająć się na szczeblu UE narastającym problemem dopingu na wszystkich poziomach sportu, w tym w wydarzeniach sportowych charakteryzujących

się masowym uczestnictwem, w sporcie rekreacyjnym i w szkolnych zajęciach sportowych;

Europejski model sportu: w służbie promowaniu zbiorowego zarządzania, praw sportowców i głosu kibiców

17. uznaje, że warunkiem zapewnienia autonomii sportu jest dobre zarządzanie, i wzywa międzynarodowe, europejskie i krajowe organizacje sportowe, a także organizacje reprezentujące zainteresowane strony do wdrożenia najwyższych standardów zarządzania i przejrzystości;

18. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podejmowane przez organy zarządzające w zakresie zbiorowego zarządzania i zachęca do dalszych działań na rzecz wzmocnienia reprezentacji zainteresowanych stron w procesie decyzyjnym, ze szczególnym zobowiązaniem do zapewnienia zaangażowania sportowców i kibiców;

19. wzywa organy zarządzające sportem do wdrożenia środków dotyczących równości, różnorodności i włączenia, w szczególności do zajęcia się problemem utrzymującej się niewystarczającej reprezentacji kobiet na stanowiskach kierowniczych;

20. podkreśla potrzebę stosowania norm i kontroli reprezentatywności jako warunku wstępnego zaangażowania organizacji zainteresowanych stron w procesy zarządzania;

21. wzywa Komisję do promowania dialogu społecznego w sporcie jako kluczowego procesu decyzyjnego, zgodnego z zasadami dobrego zarządzania, oraz do poprawy reprezentatywności i włączenia w tym procesie;

22. proponuje, aby Komisja skonsultowała się z odpowiednimi zainteresowanymi stronami w sprawie ustanowienia unijnego komitetu sektorowego dialogu społecznego ds. sportu zawodowego;

23. wzywa instytucje UE do ochrony i promowania praw podstawowych sportowców, w tym praw socjalnych, takich jak wolność zrzeszania się, rokowania zbiorowe, niedyskryminacja, godne warunki pracy oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy;

Europejski model sportu: jak polityka UE może przyczynić się do jego wzmocnienia i ochrony

24. wzywa Komisję, by w odpowiedzi na silny impuls polityczny ze strony państw członkowskich i instytucji UE przedstawiła długoterminową strategię dotyczącą polityki sportowej skoncentrowaną na najważniejszych aspektach europejskiego modelu sportu oraz by zaproponowała konkretne działania w tym zakresie;

25. wzywa Komisję, by stała na straży traktatów w jednym z najważniejszych sektorów społecznych i gospodarczych Unii, aktywnie monitorując zagrożenia dla europejskiego modelu sportu, takie jak rozgrywki niezgodne z tym modelem, które zagrażają całemu ekosystemowi sportowemu, i przeciwdziałając im;

26. potwierdza szczególny charakter sportu przy jednoczesnym poszanowaniu prawa UE i uznaje, że nie istnieje uniwersalne rozwiązanie dotyczące stosowania europejskiego modelu sportu w różnych dyscyplinach sportowych;

27. wzywa Komisję, by przedstawiła jasne wytyczne w sprawie stosowania prawa UE, w tym prawa konkurencji, w sektorze sportu, również w świetle niedawnych orzeczeń Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości;

°

° °

28. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

UZASADNIENIE

Sport jest głęboko zakorzeniony w życiu Europejczyków. Ludzie w całej Europie podzielają pasję do sportu niezależnie od tego, czy są kibicami, sportowcami, wolontariuszami czy uczestnikami wydarzeń sportowych, a my, jako decydenci, jesteśmy równie zaangażowani w kształtowanie roli sportu w społeczeństwie. Sport to coś więcej niż rozrywka, jest częścią naszej tkanki społecznej. Dzięki niemu można budować spójne społeczności, propagować zdrowy styl życia i nabywać podstawowe umiejętności życiowe w każdym wieku. Sport wspiera również równość i integrację osób o mniejszych szansach, w szczególności osób z niepełnosprawnościami.

Ponadto jest to rozwijający się sektor gospodarki, generujący 2,12 % PKB UE i zapewniający miejsca pracy prawie sześciu milionom osób. Sport jest nie tylko jednym z ważnych atutów Europy na arenie międzynarodowej. Docenia się go również w samej UE, gdyż sprzyja współpracy między jej państwami członkowskimi.

Z uwagi na istotną rolę sportu dla europejskiego społeczeństwa, musimy szczegółowo przemyśleć jego organizację, funkcjonowanie i rozwój oraz to, jak jest zarządzany. Mając to na uwadze, w Europie przyjęto odrębne podejście do sportu poprzez europejski model sportu. Model ten opiera się na zasadach takich jak uczciwość, otwarte współzawodnictwo, osiągnięcia sportowe i solidarność między wszystkimi szczeblami sportu. Ich rolę potwierdzono w licznych rezolucjach, sprawozdaniach i podczas debat, pokazując szeroki konsensus co do znaczenia ochrony i propagowania sportu jako jednego z najważniejszych fundamentów naszej tkanki społecznej i kulturowej.

Zaangażowanie Europy we wzmocnienie europejskiego modelu sportu jest jasne, ale sam sport znajduje się w ważnym punkcie zwrotnym. Rosnąca komercjalizacja, zagraniczne oraz państwowe inwestycje i przejęcia własności, modele nastawione na zysk, rozgrywki wyłamujące się z europejskiego modelu sportu i kwestie związane z zarządzaniem zagrażają integralności i zrównoważonemu rozwojowi sportu. Wyzwania te dotyczą nie tylko piłki nożnej, ale też wielu innych sportów. Wydaje się, że ich skala i złożoność rośnie, co wystawia odporność europejskiego modelu sportu na dodatkową próbę.

W związku z tym w niniejszym perspektywicznym sprawozdaniu skoncentrowano się na tym, co można i należy zrobić, aby stawić czoła tym wyzwaniom. W szczególności sprawozdawca przedstawia konkretne propozycje i zalecenia dotyczące sposobu, w jaki polityka UE może złagodzić te wyzwania i odegrać rolę w rozwijaniu i propagowaniu europejskiego modelu sportu. Sprawozdanie opiera się na koncepcji modelu obejmującej cztery konkretne obszary. Pierwszym z nich jest rola modelu w społeczeństwie i propagowaniu włączenia społecznego. Drugi obszar to propagowanie wartości UE i solidarności na jej szczeblu. Po trzecie trzeba się skupić na inkluzywnym zarządzaniu zainteresowanymi stronami, a po czwarte – znaleźć sposób, w jaki polityka UE może służyć wzmocnieniu i ochronie europejskiego modelu sportu.

Sprawozdawca zdecydowanie odrzuca pogląd, że UE nie posiada kompetencji ani woli politycznej do wspierania europejskiego sportu. Wręcz przeciwnie, w tym sprawozdaniu podkreślono silne podstawy wcześniejszych działań politycznych, zwiększenie zaangażowania instytucjonalnego UE oraz rosnące partnerstwo z zainteresowanymi stronami w dziedzinie sportu na szczeblu UE. Niedawne orzeczenia Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie zarządzania sportem i praw sportowców stwarzają wyraźną

okazję do bardziej zdecydowanych działań UE. Podkreślono w nich potrzebę wzmocnienia europejskiego modelu sportu, obrony sportu opartego na wartościach oraz zadbania o to, by sportem zarządzano zgodnie z prawem UE.

Jest to istotny moment, w którym trzeba określić długoterminową strategię europejskiej polityki sportowej. Sprawozdawca apeluje, by ponownie skoncentrować się na tym, jak wzmocnić najistotniejsze elementy europejskiego modelu sportu i propagować konkretne działania w tym zakresie. W celu wsparcia tych prac konieczne jest przeprowadzenie szczegółowej oceny tego, które z tych elementów są najbardziej narażone na presję i wymagają ochrony, także przy użyciu odpowiednich i dostępnych środków prawnych.

Ważnym przykładem jest konieczność utrzymania zdrowej równowagi między rozgrywkami z udziałem drużyn narodowych a rozgrywkami klubowymi, co stanowi podstawę modelu solidarności i rozwoju lokalnego wielu dyscyplin sportowych w Europie.

Sprawozdawca podkreśla, że w prawie i przy kształtowaniu polityki UE należy uznać w większej mierze szczególny charakter sportu. Dotyczy to w szczególności prawa konkurencji oraz przepisów dotyczących swobodnego przepływu i pomocy państwa. W związku z tym w sprawozdaniu apeluje się do Komisji, by przedstawiła jasne i praktyczne wytyczne dotyczące stosowania prawa UE w sektorze sportu, w szczególności w świetle niedawnych orzeczeń Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. Uznając, że europejski model sportu nie ma uniwersalnego i jednolitego zastosowania do różnych dyscyplin sportu, w sprawozdaniu wezwano do monitorowania pojawiających się zagrożeń w celu zidentyfikowania ryzyka dla całego ekosystemu.

Zwiększenie solidarności finansowej ma zasadnicze znaczenie dla przyszłości europejskiego modelu sportu. Sprawozdawca apeluje, by budować silniejsze powiązania między sportem zawodowym a sportem masowym poprzez skuteczniejsze mechanizmy solidarności i sprawiedliwszy podział dochodów. Chociaż widać już wiele pozytywnych przykładów, w niektórych sportach i rozgrywkach nadal brakuje solidarności finansowej, co sprawia, że rozwój sportu masowego jest w dużym stopniu uzależniony od obywateli, gmin regionalnych lub unijnych programów finansowania. W związku z tym sprawozdawca apeluje do Komisji, by przedstawiła badanie dotyczące istniejących mechanizmów solidarności finansowej i systemów redystrybucji w różnych dyscyplinach sportowych, wraz z konkretnymi zaleceniami dotyczącymi sposobów dalszego rozwoju solidarności. W szczególności trzeba zadbać o lepszą redystrybucję między sportem zawodowym a sportem masowym, aby wspierać najważniejsze sektory, takie jak turnieje kobiet i młodzieży, które są ważne dla długoterminowego rozwoju sportu. Znalezienie dodatkowych środków na sport ma ogromne znaczenie. W ramach przyszłych programów, takich jak Erasmus+, na sport należy przeznaczyć więcej środków z ogólnego budżetu UE.

Sprawozdawca podkreśla, że trzeba wprowadzić solidne środki stabilności finansowej w celu zachowania długoterminowej dobrej kondycji klubów sportowych i ich roli w społecznościach. W sprawozdaniu odniesiono się również do rosnącej tendencji w zakresie zagranicznych oraz państwowych inwestycji i przejęć własności, a także modeli rozrywki o charakterze czysto dochodowym, które zagrażają integralności finansowej i równowadze konkurencyjnej europejskiego sportu. Bez odpowiednich zabezpieczeń istnieje poważne ryzyko zakłócenia konkurencji i osłabienia wartości społecznych, na których opiera się europejski model sportu.

Chociaż stosowanie europejskiego modelu sportu może się różnić w zależności od sportu, zawarte w nim podstawowe wartości i standardy zarządzania są uniwersalne. Obejmują one prawa człowieka, równość, różnorodność, włączenie społeczne oraz szersze zasady europejskiego modelu społecznego. W tym celu w sprawozdaniu apeluje się do wszystkich podmiotów, by wzmogły wysiłki na rzecz bezpiecznego i równego sportu, który sprzyja włączeniu społecznemu, zwracając szczególną uwagę na wspieranie równości płci, zwalczanie wszelkich form przemocy i molestowania oraz poprawę dostępności infrastruktury sportowej.

Pandemia COVID-19 uwypukliła podatność ekosystemu sportowego na zagrożenia, w szczególności gwałtowny spadek wolontariatu w sporcie. Uznanie umiejętności i kwalifikacji zdobytych w ramach wolontariatu nie tylko stanowiłoby wyraz uznania dla wysiłków wolontariuszy, ale również zachęciłoby obywateli do częstszego uczestnictwa w wolontariatach i wzmocniłoby bazę wolontariatów w całym sektorze sportu. W związku z tym w sprawozdaniu zaapelowano do Komisji i państw członkowskich, by opracowały zalecenia w tym zakresie.

Silne, inkluzywne i reprezentatywne zarządzanie jest niezwykle ważne dla przyszłości zarówno europejskiego sportu, jak i europejskiego modelu sportu. W sprawozdaniu podkreślono, że trzeba zadbać o większą reprezentację zainteresowanych stron w zarządzaniu, ze szczególnym naciskiem na przyznanie sportowcom i kibicom rzeczywistego wpływu na procesy decyzyjne. Sprawozdawca wskazuje jednak również, że organizacje reprezentujące zainteresowane strony same muszą być odpowiednio przygotowane i kompetentne, by móc wiarygodnie zarządzać daną dyscypliną sportu. W tym celu w sprawozdaniu podkreślono, że standardy reprezentatywności i kontrole są warunkiem wstępnym zaangażowania organizacji reprezentujących zainteresowane strony.

Opierając się na udanym przykładzie komitetu sektorowego dialogu społecznego na szczeblu Unii ds. zawodowej piłki nożnej, w sprawozdaniu proponuje się ustanowienie komitetu sektorowego dialogu społecznego na szczeblu Unii w sprawie sportu zawodowego. Sprawozdawca jest głęboko przekonany, że należy zrobić więcej, aby propagować podstawowe prawa sportowców, w tym prawa socjalne.

Najważniejszym przesłaniem niniejszego sprawozdania jest to, że autonomię sportu można utrzymać jedynie poprzez dobre zarządzanie. Sprawozdawca wzywa międzynarodowe, europejskie i krajowe organizacje sportowe, a także organizacje reprezentujące zainteresowane strony do wdrożenia najwyższych standardów zarządzania i przejrzystości. W sprawozdaniu zaapelowano również do organów zarządzających sportem, by podjęły bardziej zdecydowane działania na rzecz równości, różnorodności i włączenia społecznego w zarządzaniu sportem, ze szczególnym naciskiem na rozwiązanie problemu utrzymującej się niedostatecznej reprezentacji kobiet i mniejszości na stanowiskach kierowniczych.

Podsumowując, to sprawozdanie nie ma na celu *reorientacji* tego, co już zostało powiedziane na temat europejskiego modelu sportu – wzywa do działania. W obliczu rosnących zagrożeń dla zasad i wartości różnych dyscyplin sportowych niezwykle ważne jest, aby decydenci UE zdecydowanie bronili sportu. Nie możemy sobie pozwolić na samozadowolenie w obliczu realnych i nadchodzących wyzwań.

Europa jest kolebką współczesnego sportu, charakteryzującego się duchem fair play i rywalizacji, które są głęboko zakorzenione w jej kulturze i historii. Europejski model sportu

ewoluuje, ale zasady, na których opiera się nasza polityka sportowa, pozostają niezmienne. Polityka UE musi wzmacniać pozycję organizacji sportowych i zainteresowanych stron oraz pociągać je do odpowiedzialności. Niezwykle ważne jest, abyśmy bronili europejskiego modelu sportu w sposób respektujący i pielęgnujący wyjątkowe cechy sportu.

ZAŁĄCZNIK: PODMIOTY LUB OSOBY, OD KTÓRYCH SPRAWOZDAWCA OTRZYMAŁ INFORMACJE

Zgodnie z art. 8 załącznika I do Regulaminu Parlamentu sprawozdawca oświadcza, że przy sporządzaniu projektu sprawozdania otrzymał informacje od następujących podmiotów lub osób:

Podmiot lub osoba
Polish Presidency of the Council of the European Union
Council of Europe
FIFPRO
European Club Association (ECA)
Union of the European Clubs (UEC)
FIFA
UEFA
European Leagues
Football Supporters European (FSE)
European Olympic Committee EU Office
EU Athletes
Special Olympics
Sports Rights Owners Coalition (SROC)
International Sport and Culture Association (ISCA)
Play the Game
The European Organisation for Grassroots Sport (ENGSO)
European University Sport Association (EUSA)
President of the European Athlete as Student network
Sport and Citizenship
Europe Active
Panathlon International EU Brussels
European Association of Sport Employers (EASE)
A 22 Sports Management
La Liga
Stephen Weatherill, Good Governance 4 Sport
Arnout Geeraert, Utrecht School of Governance
Federation of the European Sporting Goods Industry (FESI)
Association Representative Youth In Le Champ Du Sport Et De L'animation (ANESTAPS)
European Youth Alliance in Sport (EYAS)
The Association For International Sport for All (TAFISA)
European Network of Outdoor Sports (ENOS)

Powyższy wykaz został sporządzony na wyłączną odpowiedzialność sprawozdawcy.

Gdy osoby fizyczne są wymienione w wykazie z imienia i nazwiska, zidentyfikowane poprzez swoją funkcję lub wymienione z imienia i nazwiska wraz z podaniem ich funkcji, sprawozdawca oświadcza, że przedstawił tym osobom fizycznym Oświadczenie o ochronie prywatności w Parlamencie Europejskim nr 484 (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), w którym przedstawione są warunki mające zastosowanie do przetwarzania

danych osobowych tych osób oraz prawa związane z takim przetwarzaniem.